

4. Китка плава
Изъ язъ възъ язъ (воденчаръ).	10. Жълто було
Трески сбира
(ще пристане).
5. Гривна дзялка
Пжть възглави (чорбаджия).	11. Свѣщи свѣтять
Пу се пули (попъ)
6. На столъ седи
Кофа дѣржи
(кръчмаръ).	12. Дѣлга трѣва
До Дунава (косаръ).
7. На иглица
Вичирица (терзия).	13. Скарбухъ памукъ
Презъ планина
(кираджия).
8. Шита риза
Недѣшита (за младъ).	14. Синъо сукно
Цволи кѣрши
(бояджия).
9. Зрѣла дюла
И презрѣла (за старъ).	

ЕНЮВА БУЛЯ.

На 23-и юни с. с., при залѣзване на слѣнцето, по първите моми въ селата на юго-източна България предимно, се събиратъ и избиратъ една честна и честита кѫща, т. е. кѫща въ която първите двама домакини да сѫ живи здрави, и която кѫща се взема за центъръ, отъ дето ще се ржководи празденството; избиратъ и една честита мома, т. е. мома, която е първо чедо у първобрачни и още живи родители, за да донесе медникъ мълчана вода, и едно невъзрастно момиче, което ще представлява самата Енюва Буля. Около тия момичета малко по-малко се насъбиратъ и други, които отиватъ въ отредената кѫща, измитатъ двора, накитватъ го, а отредената за да донесе мълчаната вода зема единъ голѣмъ медникъ, отива на най-добрата чешма или кладенецъ, та донася водата. Въ кѫщата се приготвяватъ китки за момите, които се отбелязватъ съ особени знакове за опознаване и се изпращатъ да се натопятъ въ медника, преди още да се е стѣмнило; медникътъ съ китки се оставя на открито небе, подъ надзора на домашните на кѫщата, а момичетата се разотиватъ.